

Allir hövdu teir tað til felags, at teir elsaðu Jimi Hendrix – serliga Freddie, sum einaferð lurtuð hoyrði Hendrix spæla live 14 kvøld á rað!

Freddie var eisini maðurin, ið hugsaði show líka so nógv sum hann hugsaði tónleik. Hetta gjørdist eisini eitt vörumerkið hjá Queen. Samstundis staðfestir Brian May, at kompositionárin hjá Freddie Mercury vóru sera krevjandi, kompleksar og bóru boð um serligar harmoniskar dygdir hjá sangmanninum, ið eisini spældi flygil.

At byrja við vóru tað eisini serliga Freddie Mercury og Brian May, ið skrivaðu lögini til bólkin. Men eisini Roger Taylor skivaði, og tað sama gjørdi John Deacon. Stíll bassleikarin við teimum flottu bassgongdunum sum vörumerki, var tann seinasti at koma upp í Queen. Tá tað byrjaði at knipa hjá Mercury og May at skriva hit-løg tóku hinir báðir í roynd og veru yvir. Soleiðis er tað John Deacon, ið hevur skrivað mest seld Queen single-lagið „Another One Bites The Dust“ meðan Roger Taylor skrivaði lögini Radio Ga Ga og It's A Kind Of Magic, sum bæði gjørdust landplágur kring allan heim.

Komu hundrættúsundtals fólk at lurtu eftir Queen í teirra stórtíð, so er tað kortini teirra plátuútgávur, sum í dag standa sum varar í rocksøguni. Fleiri av teirra plátum eru eisini eitt studium í studi-

otøkni.

Queen var bólkurin, ið meira enn nakar annar áður troysti allar tekniskar møguleikar í studionum. Bohemian Rhapsody er besta dømið um hetta. Lagið, sum varðar yvir seks minuttir breyt við allar vanligar traditiónir og gjørdist nummar eitt kring allan heim. Í enska blaðnum „Q“ valdu lesarar blaðsins eisini hetta lagið sum tað triðbesta single-lagið hesa öldina. Bara „Smells Like Teen Spirit“ hjá Nirvana og „Penny Lane/Strawberry Fields“ við The Beatles megnaðu at snúgv seg fram um Queen klassikaran, ið Freddie Mercury skrivaði.

Saman við tiltikna produsaran Roy Thomas Baker arbeiddi Queen í vikuvís við lagnum. Tóku sang spor upp meira enn 50 ferðir, mixaðu niður (hövdu bara 24 spors bandupptakara), og tóku upp enn fleiri spor við sang. Talan var ikki bara um stór kór arrangement, men sanniliga eisini imponerandi guitarspæl, har Brian May legði fleiri tons av guitarporum inn í sangirnar á ein sera smagfullan hátt. „Bohemian Rhapsody“ breyt við allar vanligar reglar innan poppsangskrivning við sínum uppbygnaði, ið minti um eitt slag av mini opera.

Við „Bohemian Rhapsody“ náddu Queen avgjørd kreativu hæddina. Hóast tað framvegis gekk væl handilsliga, so byrjaði at halta tónlistarliga og persónliga. „A Day At The

– No time for losers, cause we are the champions of the World...

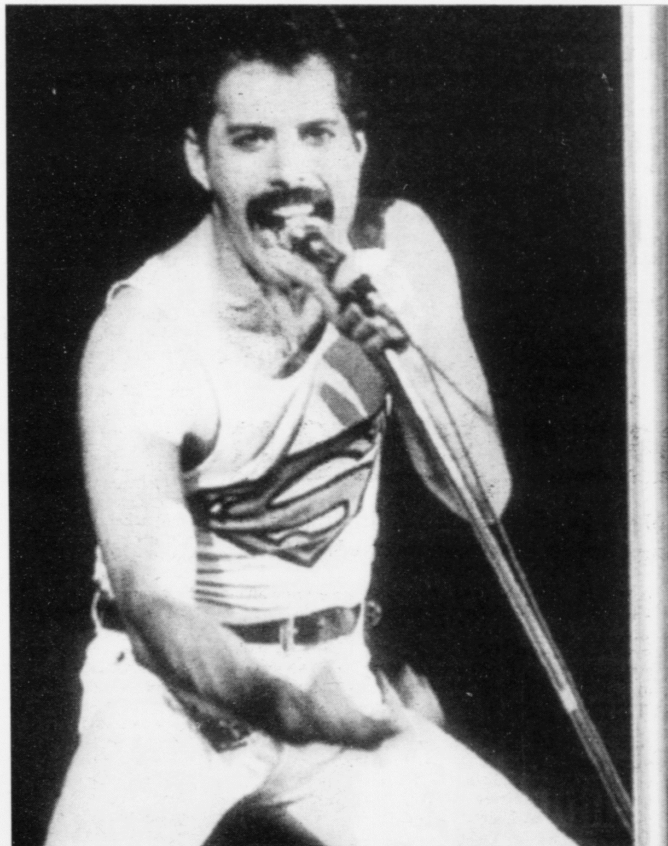
Races“, ið kom árið eftir „A Night At The Opera“ var kortini eitt dygdarverk. „News Of The World“, sum inniheld áðurnevnda klassikara „We Are The Champions“, hevði eisini sínar góðu latur. Við plátuni „Jazz“ byrjaði Queen at glíða í svingum – hóast eitt lag sum „Don't Stop Me Now“ hjá Freddie Mercury er ein sera flott komposition.

Linir í kongunum

Við plátuni „The Game“, sum kom út í 1980, kundi tað ikki dyljast longur: Drotningin var vorðin lin í kongunum. Eitt nú arbeiddi teir slettis ikki saman í studionum. Meðan Freddie Mercury gjørdi sín sang í einum studio, sat Brian May isoleraður í einum øðrum og spældi guitarar. Samstundis minnst Brian May, hvussu eitt nú John Deacon slettis ikki dámdi guitararnar, sum May legði á hansara lög.

– Vit fóru gjøgnum eitt torført tíðarskeið. Minnst Brian May.

– Vit stríddust innanhýsis, vóru so eviga troystir hvør av øðrum. Og vit royndu allir hvør í sínum lagi meira enn ta einu ferðina at fara úr bólki-

num. Men vit funnu altíð út av at bólkurin var størri enn hvør einstakur persónur. Og so vendu vit inn aftur í hitan.

Tað mundi vera lagnunnar speisemi, ið gjørdi, at meðan skapandi mátturin tódnði og lögini byrjaðu at smakka av plastikk, so seldi Queen plátur sum ongantíð áður. „Crazy Little Thing Called Love“ og „Another One Bites The Dust“ og áðurnevnda, heldur ússaliga plátan „The Game“ gjørdust nummar 1 á alheims hitlistum.

Freddie Mercury...

Ekstravaganti lívsstílin hjá Queen kom eitt nú til sjóndar á plátuni JAZZ, har rúgva av »Fat Bottom Girls« prýddu húsan

AIDS

Í 1987 kom so sjokkið. Freddie Mercury hevði fingið AIDS. Ongin uttan fyrri Queen fekk tað at vita. Men nú vistu teir, at bólkurin virkaði upp á lánta tíð. Mercury var ikki ein maður, ið vildi taka synd í sær sjálvum gjøgnum tónleikin. Tvørturímóti sang hann á sterku plátuni Innuendo: „The Show Must Go On“ – men millum linjurnar – og við bakklókskapi í mentu – kann í dag hoyrast desperation og hómast myrkrur í sanginum hjá Mercury.

Queen sangarin vildi skapa til tað síðsta. So tað er í roynd og veru ein AIDS sjúkur maður, ið syngur á plátunum „The Miracle“, sum kom út í 1989 og „Innuendo“, sum kom út í 1991 – sama árið, Freddie Mercury doyði.

Sjálvur sigur Brian May, at Freddie Mercury mátti rinda ein sera høgan prís fyri eitt vilt lív, sum fylgdi í kjalarvørrinum á heims-gjøgnumbrotnum hjá Queen.

– Queen var fantastisk. Men tað oyðilegði okkara hugburð og var líka við at oyðileggja okkum allar. Vit livdu í eini verð, har onki tamarhald var á nøkrum. Ta einu lotuna var Queen størsta hugtakið í rockheiminum, og alt sum fylgir í kjalarvørrinum á tí, órógvart títt hövð. Tú ert umgyrdur av fólki, ið elskar teg. Samstundis kanst tú vera fangaður í totalum einsemi.

Síðani Queen fór í søguna hava hinir limirnir í Queen roynt seg hvør í sínum lagi. Men teir vita fullvæl, at teir hvør í sínum lagi náa aldri somu hæddir.

